

Za slike iz pohoda kliknite [tukaj](#)

1. dan: Petek, 11. 7. 2014

Tako. Prvih nekaj kilometrov je za nama. Pravijo, da so prvi koraki najpomembnejši in najtežji. In ravno zaradi tega so namenjeni eni zelo posebni Osebi. Hvala Bogu, je ta Oseba zdrava in naj tudi v bodoče ostane tako. To je Oseba, ki kar izžareva Življenje. To je Oseba, ki sva si jo kar prisvojila in vzela za svojo... To ste Vi, spoštovani Jože Prah, midva sva Vas kar prekrstila v očeta najine E7. Hvala Vam za vse!

Nocoj bova prenočila pri bifeju Zder, od koder jutri zjutraj ob petih štartava proti Kobaridu, čez Krn, proti Tolminu. Vsekakor ste v vročih dneh povabljeni v ta bife, ki bo, upava v kratkem, postal kamp. Izredno prijazni in pošteni lastniki, ki so naju sprejeli odprtih rok. In tako sva že prvi dan spoznala, da pri nas ni vse tako črno, kot mnogi govorijo. Do jutrišnjega javljanja želiva vsem vse dobro. Mateja in Aljoša

2. dan: Sobota, 12. 7. 2014

Današnja etapa je za nama. Naredila sva 37 km in se nekaj kazenskih krogov, tako, da misliva, da sva nekje na 40 km. Prehodila sva pot od bara Zder, do Kobarida, čez vasi Ladra, Smast, Libušnje, Vrsno. Nato do vasi Krn, planina Pretovč, planina Medrja, Čerč, Javorca, Zatoľmin in na koncu prispela v Tolmin. Naredila sva 1200m vzpona, približno toliko spusta in 58000 korakov. Dobila naju je nevihta, vendar se ji nisva pustila. Vsak vzpon je bil nagrajen s prekrasnim razgledom. Pojavili so se tudi prvi žulji, ki pa jih že zdraviva. Današnja pot je bila namenjena ge. Marcell Blasce. Sporočava ji, da je kljub obcasnemu slabemu pocutju Zivljenje prav lepo. Nama je danes med triurno hojo po dezju, pomagala pesem: Jaz pa pojdem in zasejem... Jutri s potjo zacneva ob 5.15, pred hotelom Krn v Tolminu, vabljeni, da se nama pridruzite, trudila se bova priti na Stržišče. Pozdrav do jutri, Mateja in Aljoša

3. dan: nedelja, 13. 7.

Za nama je se ena uspesno prehojena pot. Danes nama je uspelo priti iz Tolmina do planine Razor in do vasi Stržišče. Pot je bila kljub kar hudim vzponom lepa, razgledi prečudoviti. Naredila sva 54287 korakov in prispela do župnišča, v katerem bova prenočila. Danes sva hodila za strica Ervina, ki mu sporočava, da se je vredno boriti za cilj. Jutri bova krenila proti Poreznu ob peti uri zjutraj iz Stržišča. Do jutri, srečno! Mateja in Aljoša.

4. dan: ponedeljek, 14. 7.

Danes sva pot zaključila na najvišji točki slovenskega dela E7, na Poreznu. Razgledi so prekrasni, čeprav po tiho upava, da bo jutro bolj jasno od današnjega popoldneva. Kaj povedati po zaključeni prvi etapi? Da naju vsepovsod spremlja pesem, veselje in dobra volja. To želiva tudi dvema anonimnima bolnikoma, za katera sva hodila danes. Danes sva srečala krasne ljudi, videla gamsa čisto od blizu in Triglav v vsej svoji lepoti. Sedaj stojiva ob koči in preprosto uživava. Čeprav sva danes naletela na nevihto, sva na cilju in se veseliva novih vzponov. Do jutri, lep pozdrav, Mateja in Aljoša

5. dan: torek, 15. 7.

Današnji dan sva začela na Poreznu, šla do Črnega vrha, Bleguša, Mladega vrha in Starega vrha. Korakov je bilo cca 43000, približno 26 km in zopet kar veliko vzpona. Pot nama je postregla veliko izjemnih razgledov na že prehojenih dobrih 100 km. Dan sva zaključila z osebami, ki nama pomenijo ogromno in so naju presenetili pri koči na Starem vrhu ter nama pripravili nepozaben večer. HVALA! Današnja pot sva prehodila za go. Verico in njeno hčerko in jima sporočava, da majhni koraki vodijo v neskončne daljave, kjer nas čakajo še kako lepi trenutki z Osebami, ki jih imamo radi. Jutri bova pot nadaljevala proti Lubniku, Škofji Loki in Govejku. Začela bova ob peti uri zjutraj, izpred kočice na Starem vrhu. Pozdrav do jutri, Mateja in Aljoša

6. dan: sreda, 16. 7.

Današnja pot, z vsemi osvojenimi vrhovi je zaključena. Naredila sva 46511 korakov in prehodila pot s Starega vrha, do Škofje Loke in kočice na Govejku. V Škofji Loki sva bila zelo lepo sprejeta. Pot je bila zelo dooolga, polna vzponov in spustov, ampak še vedno s prečudovitimi razgledi. Pot sva opravila za go. Pavlo, ki ji sporočava, da so v

Življenju pomembni le tisti drobni trenutki in da je zanje še kako vredno živeti. Jutri bova pot nadaljevala ob peti uri, izpred doma na Govejku. Jutrišnjega dne se še posebej veseliva. Še to Vam želiva povedati, vsakič znova naju prevzamejo razsežnosti prehojene poti. Do jutri Vam želiva vse dobro, Mateja in Aljoša

7. dan: četrtek, 17. 7.

Če sva dan začela s pogledom na Kamniško-Savinjske Alpe, sva ga tako tudi zaključila. Prehodila sva pot od doma na Govejku, do vasi Smrečje. Vmes sva se povzpela na Tošč, Črni Vrh, šla sva tudi skozi idilični vasici Planina nad Horjulom in Suhi Dol. Naredila sva vsak 44334 korakov, kar je približno 30 km. Vzponi so začeli postajati zmerni in čeprav je v bližnji okolici zopet divjala nevihta, sva danes ostala suha. Danes sta naju obiskala ga. Marija in g. Jože in nama ZELO polepšala že tako lep dan. Rada imava pozitivne Ljudi in onadva sta nedvomno takšna. Pot sva prehodila za zdravje ge. Metke in ji sporočava, da o našem Življenju ne odloča bog v beli halji. Kljub bolezni izkoristimo vsak trenutek, ki nam je dan. Jutri bova dan začela ob peti uri, v vasi Smrečje in nadaljevala proti Vrhniki. Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša.

8. dan: petek, 18.7. (zapisano po spominu, dne 6.8.2014 zaradi tehničnih težav na poti)

Danes sva hodila v smeri Vrhnike. Iz Smrečja sva pešačila proti Rovtam in Zaplani, kjer sva bila navdušena nad lepimi počitniškimi hišicami. Kmalu sva prispela do smučišča Ulovka, od koder sva se mimo studenca Lintvern in skozi dolino Stari maln spuščala proti Vrhniki. V Vrhniki sva si lahko po dolgem času privoščila obilno kosilo, kjer sta naju prijetno presenetila prijatelja, dobila pa sva se tudi z gospodom Blažem Lesnikom z radia Ognjišče. Po poti sva občudovala izvire Ljubljaničnice in se kar zmrazila, ko sva preizkusila ali je voda hladna. Kljub temu se je Aljoša odločil, da se skopa, a kopanje ni trajalo prav dolgo. :) Ko sva pri Verdu prečkala avtocesto in železnico je sledilo težavno prečenje gozdov, saj so posledice žledoloma ležale dobesedno na vsakem koraku. Da sva se lahko prebila naprej, je bilo treba uporabiti kompas in karte, za pot pa sva vprašala tudi gozdarje. Izmučena sva se spustila do vasi Laze pri Borovnici, kjer sva lahko prespala na prostem.

Danes sva hodila za gospoda Bojana. Sporočava mu, da je treba vztrajati na načrtani poti, čeprav so na njej vse mogoče ovire. Tako dosežen cilj je še toliko bolj dragocen.

9. dan: Sobota, 19. 7.

Današnja pot naju je vodila iz Laz pri Borovnici, preko vasi Zavrh, Pokojišče, Padež, po notranjski planinski poti, v vas Kožljek, nato pa v Stražišče, Dolenje Otave, Gorenje Otave, Župeno, na koncu pa sva se povzpela na Sv. Vid. Tukaj bova tudi prenočila in sicer v tukajšnjem župnišču. Pot nadaljujeva jutri zjutraj ob šesti uri, do Predgozda. Jutrišnja etapa bo zelo posebna, saj prideva na stičišče obeh evropskih pešpoti pri nas. Zato se bova tam zadržala malo dlje. Danes so naju še vedno spremljale posledice žleda, ki so nama zopet zelo oteževale pot. Upava, da takih poti več ni veliko. Zakorakala pa sva tudi globoko v medvedovo deželo. :) Naredila sva 38618 korakov in imela spremstvo Aljoševih staršev. Današnjo etapo sva posvetila ge. Miciki, ki ji sporočava, da je včasih potrebno stopiti z načrtane poti, da se lahko nato znova vrneš na pravo. Vse skupaj pa gre lažje z nasmehom na obrazu. Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša

10. dan: nedelja, 20. 7.

Današnji dan se počasi bliža h koncu. Ker je bila nedelja, sva si tudi midva privoščila malo počitka. Danes sva naredila 17683 korakov. Zjutraj sva prehodila pot od Sv. Vida, čez vasi Jeršiče, Polšeče in Zavrh. Šla sva tudi skozi lški vintgar in prispela do Predgozda, kjer bova tudi prenočila v edinem bivaku, narejenem z ljubeznijo, ki je namenjen pohodnikom obeh evropskih pešpoti pri nas. Ko sva prispela do njega, je bilo lepo videti najin lanski vpis iz knjige E6. Zakaj nama Predgozd toliko pomeni? Včeraj sva že napisala, da je to stičišče obeh poti pri nas. Vendar ni le to. Posameznik, ki se ustavi na tem mestu, lahko na tabli prebere napis: tukaj je stičišče E6 in E7, POVEŽETA NAJ NARODE. Žal nama je nasprotij, ki prevečkrat pridejo na plano že med nami, Slovenci, še bolj pa tistih, ki delijo narode. Meniva, da se jih da preseči le s spoznavanjem ljudi in pokrajin, v katerih živimo. Žal nama je vseh, katerih grobove spremljava ob poti. Če bi ti ljudje verjeli temu, da bomo takšna domovina, kot trenutno smo, verjameva, da se ne bi borili. Koliko družin je ostalo razbitih zaradi človeškega pohlepa in hudobije? Kakšen pa je

konec, ali smo se kaj naučili? Videti ni... Vseeno pa smo lahko ponosni, da tod še vedno živijo prijazni in delovni ljudje, brez katerih bi ta pokrajina izgledala precej pusto. In tako je najin dan dobil še več svetlobe, saj naju je obiskal g. Jože s svojo družino. Imeli smo krasen popoldan, saj smo si privoščili celo čisto pravi piknik. Če lani na najini E6 nisva srečala nobenega pohodnika, je bilo letos drugače.

Ravno na stičišču, sva srečala g. Vita, ki je namenjen proti Strunjanu in je ravnokar na poti na Snežnik, želiva mu lahek korak.

Današnja pot sva namenila zdravju najinih štirih krščencev, ki naju doma čakajo. Želiva jim sporočiti, da naj v življenju sledijo svojim ciljem, čeprav so videti tako težko uresničljivi. Z željo, da se mogoče kdaj skupaj podamo na del katere od teh poti, pa jim sporočava, da jih imava neizmerno rada!

Jutrišnja pot bova začela ob peti uri izpred bivaka v Predgozdu in nadaljevala proti Velikim Laščam in Krki.

Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša

11. dan: ponedeljek, 21. 6.

Današnja pot je zaključena. Kljub dežju, ki sva ga imela in kljub kar nekaj kazenskim krogom, nama je uspelo priti do Krke. Spet sva šla skozi kar nekaj vasi, zjutraj torej od Predgozda, skozi Rupe, Mohorje, Boštetje, Narede, Bane, Zgonče, skozi Logarje in Kaplanovo do Podsmreke in do Velikih Lašč. Tam sva malo počivala in šla naprej skozi naselje Grič, pod Kamen vrh, v Podpeč in Videm, skozi Malo vas v domovanje medveda in na koncu prišla v Krko. Naredila sva vsak 51543 korakov. Sedaj počivava ob zvokih Krke, ki nama teče pod oknom. Kljub dežju sva imela lep dan, poln novih doživetij. Predvsem pa sva bila danes cel čas poti zelo glasna, da so se naju medvedi res prestrašili. Seveda nisva srečala nobenega, čeprav sva videla njihove sveže sledi. Današnja pot sva opravila za g. Jureta, ki mu sporočava, da po koncu vsakega dežja posije sonce, čeprav se to zgodi le za hip. So pa zato tisti trenutki toliko lepši.

Do jutri želiva vsem vse dobro! Mateja in Aljoša

12. dan: torek, 22. 7.

Danes pa sva bila zelo, zelo pridna. Naredila sva 36 km in s tem 54122 korakov ter uspela zakorakati v 302. kilometer. Prehodila sva pot iz Krke, skozi vasi Podbukovje, Male Lese, Veliko Globoko, Malo Globoko, Dečja vas, Drašča vas, Klečet, Dešeča vas, Budganja vas, Stranska vas in prišla v Žužemberk. Tam sva se dobro najedla in razveselila ge. Alenke in Mateje. Iz Žužemberka sva šla skozi Malo Lipje, Lašče in zakorakala globoko v medvedjo domovanje, v Mrzli dol. Čeprav je deževalo, se nama ta dol ni zdel prav nič mrzel. :) Počasi sva prišla v Meniško vas in do najinega današnjega končnega cilja, v Dolenjske Toplice. Sedaj si hladiva noge, saj so danes še kako potrebne počitka.

Hodila sva za go. Vero, ki ji sporočava, da je za dosego cilja vredno narediti kak korak več. Na cilju nas namreč vedno čaka tisto, kar smo si močno želeli. Jutri začneva pot ob šesti uri iz Dolenjskih Toplic. Šla bova proti Gorjancem. Ker so najini mamuti (beri nahrbtniki), že tako ali tako preveč težki, bova preventivo pred vampirji pustila kar v dolini.

Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša

13. dan: sreda, 23. 7.

Današnja pot je opravljena. Prehodila sva 36 km in naredila vsak po 56728 korakov. Šla sva iz Dolenjskih Toplic, skozi vasi Bušinec, Verdun pri Uršnih selih, Dobindol, Laze, nato pa še v Gornje Laze. Nato sva izbrala daljšo različico poti in sicer čez Smuk, Jagorje, Vahto in vse do planinskega doma pri Gospodični. Zjutraj naju je spremljalo še oblačno vreme in dež, vendar je kmalu posvetilo sonce, ki naju je grelo cel popoldan. Današnja etapo sva prehodila za go. Mojco, ki ji sporočava le to, naj sledi Ljubezni. Ko se začnemo zavedati njene moči, je namreč vsako breme lažje prenašati. Jutri bova izpred planinskega doma krenila nekje ob šesti uri. Pa še to. Ker je do doma pri Gospodični kar nekaj km, se je danes zgodilo, da so tisti, ki so bili z avtomobilom, prej odnehali, da jo najdejo, kot midva, s svojimi mamuti. :)

Pa še nekaj bi rada povedala. Ker je bila današnja etapa po daljši različici, kot sva najprej mislila, je bilo del poti namenjene tudi g. Janezu Črnilu, ki se doma trudi, da lahko prebirate najin blog. G. Janez, NAJLEPŠA HVALA!

Do jutri, lep pozdrav. Mateja in Aljoša

14. dan: četrtek, 24. 7.

Že navsezgodaj naju je pozdravil zelo lep sončni vzhod s še lepšim razgledom. Kmalu za tem so se nama pridružile ge. Anja in Tonika ter Tanja. Skupaj smo krenili na pot proti današnjemu cilju, posebnemu mestu, Kostanjevici na Krki. Pot nas je vodila preko Krvavega kamna, kjer so se že l. 1687 za mejo udarili kleni Slovenci in sosedje Hrvati. Nato nas je vodila preko gozdov na strmini v. pragozdni ostanek Kobile, kjer teče osvežilni potok enakega imena. Skozi naselje Javorovica smo prišli do samstana Pleterje. Od tam smo krenili proti Kostanjevici na Krki. Današnja pot smo prehodili za go. Emilijo in naredili vsak po 43897 korakov. Sporočava ji, naj se ne ustraši nobenega prepada, saj je nad vsakim varno speljana cesta, le pozorni moramo biti nanjo. Jutri bova pot začela ob peti uri, izpred gostilne Žolnir in nadaljevala proti Krškem.

Želiva Vam vse dobro, Mateja in Aljoša

15. dan: petek, 25. 7.

Danes je ravno 14 dni, odkar sva začela najin pohod na Robiču. Naredila sva že okrog 440 km, kar pomeni, da do cilja ni več tako zelo daleč. Današnji dan se je začel v Kostanjevici na Krki, skozi Krakovski gozd in s tem čez ogromne roje komarjev in obadov, čez vasi Mali Podlog, Gržeča vas, Velika vas, Veniše, Leskovec pri Krškem in nato še mesto Krško, kjer je bilo potrebno nabaviti nove čevlje, saj stari niso več vzdržali poti. Upava, da jih čimprej razhodim, da ne bo nepotrebnih žuljev. Iz Krškega sva krenila proti Kremenu, Lokam, v Zdole, Ravne pri Zdolah, Šapole in Kostanjek v Pečice in končno v bližino gradu Podsreda. Naredila sva vsak 51549 korakov, kar je približno 33 km. Današnja etapa se je zaključila s pogledom na Boč in Donačko goro. Tako sva prve dni gledala na sedaj že osvojene vrhove. Pot sva prehodila za go. Barbaro, ki ji sporočava, da je za dosego cilja včasih potrebno stopiti v nove čevlje in korajžno stopiti nazaj na pot.

Jutri začneva ob 6.15, izpred gradu Podsreda.

Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša

16. dan: sobota, 26. 7.

Današnja pot je bila dolga 33 km, naredila sva vsak 50105 korakov. Zjutraj sva začela tik pred gradom Podsreda in pot nadaljevala do Svetih Gora, nato pa sva se spustila v Bistrico ob Sotli, kjer sva se oskrbela z najboljšimi sladicami, kar jih premore vesoljna Slovenija. Prečila sva Bistrico in se odpravila v Črešnjevca in nato na Križan Vrh, kjer sva doživela eno najlepših presenečenj, saj so se nama nasproti pripeljali najini krščenci z njihovimi starši in mami. Pripravili so nama piknik v gozdu in del poti prehodili z nama. Skratka, botrci in botru so dali energijo za naprej. In skupaj smo ugotovili, da še lisica ni pojedla botrce in da je boter tako ali tako dovolj močan, da jo v primeru napada premaga.

Da sva v Kozjanskem parku, sva vedela po številnih visokodebelnih sadovnjakih ob poti. Pot sva po vročem soncu nadaljevala v Polje ob Sotli, v vas Buče, potem pa se je začel vzpon na Verače in Virštanj, kjer naju je ujela nevihta. Čas sva izkoristila za pokušino virštanjčana. Nato sva pot nadaljevala preko prevala Kristan Vrh, do Olimja. Ob spustu sva videla zanimive podobe v peščenjaku. Skozi hruškov drevored sva šla v pivovarno Haler, kjer sva nabavila najnujnejšo opremo in se nato odpravila proti najinemu nocojšnjemu bivališču. Sedaj leživa na mehki postelji, poslušava nevihto in se spominjava atija Vinka, Čarlija in Mede. Če ne vsem trem, enemu izmed njih, je bilo v Olimju vedno zelo všeč.

Današnja pot sva prehodila za go. Metko, ki ji sporočava, da je ravno ta trenutek tisti pravi, da počnemo prave stvari. Čas zase in svoje drage si vzemimo že danes in ne komaj jutri. Ravno to dela naša življenja bolj polna.

Jutri bova pot začela ob sedmi uri, izpred samostana v Olimju in jo nadaljevala proti Rogaški Slatini.

Do jutri, vse dobro. Mateja in Aljoša

17. dan: nedelja, 27. 7.

Pa saj sploh ne moreva verjeti, da je spet nedelja. Danes sva bila že zjutraj prijetno presenečena, saj se nama je že v Olimju pridružila najina današnja spremljevalka, ga. Helena. Od tam smo šli proti čarovničnemu gozdu in se

vzpeli na Rudnico. Na poti smo videli veeverico, kako se igra v svojem zavetju in nas "škropi" z ostanki včerajšnjega dežja na listju. Ob gradu Podčetrtek smo se spustili v dolino, se tam odžejali in počakali, da je dež zopet opravil svoje. Mimo term Olimia, smo pot nadaljevali ob cesti, do sv. Eme in nato do Rogaške Slatine. Vsak od nas je danes naredil 35669 korakov. Po poti sva izvedela veliko zanimivih stvari, ki nama jih je ga. Helena pripovedovala. Predvsem o okoliških krajih, zgodovini in o sebi. Verjemite, danes sva imela čast in priložnost spoznati gospo, ki se ukvarja z gorskim tekom, trenutno pa se pripravlja na planinsko transverzalo. Ob njenih pričevanjih sva najpogosteje samo obstala odprtih ust.

Današnja pot je bila opravljena za go. Marto in prijateljico ge. Helene, mamico dveh malih otrok. Obema želiva sporočiti, da je v življenju potrebno videti in slišati. Ko to znamo, smo srečni in takrat lahko osrečujemo ljudi okoli sebe. Le to je potrebno-tako malo, pa vseeno tako veliko.

Jutrišnja pot nadaljujeva izpred vodometa v Rogaški Slatini, ob 5:30, proti Donački gori.

Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša

18. dan: ponedeljek, 28. 7.

Današnji dan se je začel zjutraj ob pol šestih, izpred fontane v Rogaški Slatini. Že zjutraj se nama je na poti pridružil Bojan in v dežju, ki nas je spremljal cel dopoldan, smo nadaljevali pot do Spodnjega Sečovega, kjer smo izgubili markacijo in pot nadaljevali do Sv. Florjana in vzpon do Rudijevega doma na Donački gori. Tam sta nas pričakala predstavnika planinskega društva Ptuj, g. Uroš in g. Ante. Ko smo se v koči okrepcali, smo pot nadaljevali na Kupčinj Vrhu in Jelovice. Z vzponom na Jelovico sva se nekako poslovila od hribov, ki so naju spremljali od začetka poti. Vedno bližje nam je bila Ptujška Gora, kjer bomo nocoj prenočili. Vsak od nas je danes naredil po 42953 korakov in kar nekaj kilometrov. Jutrišnja pot bomo začeli ob šesti uri, izpod Marijinega plašča in pot nadaljevali proti Janškemu Vrh. Danes smo hodili za g. Damirja in g. Francija. Sporočava jima, da po dežju vsakič znova posije sonce in da so tudi dežne kapljice še kako potrebne na naših poteh. Zbistrijo nam misli in nas opomnijo, da v življenju nismo nikoli sami.

Danes že opazujeva domače kraje in se ozirava v smer neba, od koder sva prišla. Vesela, a vseeno z malo grenkega priokusa, saj se pot bliža h koncu.

Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša

19. dan: torek, 29. 7.

Današnja pot je za nami. Danes sva imela spremstvo Bojana, ki je šel z nama s Ptujške Gore, na Janški Vrh, Dežno in Gorco. Tam sta se pridružila še g. Ante in g. Uroš in pot smo nadaljevali proti Podlehniku, Majskemu Vrh, Dravinjskemu Vrh, Vareji, Dravcem, Gradišču, Dolanam in Borlu. Ja, prehodili smo lep kos haloške planinske poti, kar pomeni tudi pokušino vseh njihovih dobrot iz kleti. Tako sva po 530 km poti končno spoznala, kaj pomeni "štemplati se"... Danes sva kar lep čas gledala proti domačemu Destrniku, ki naju je kar vabil proti domu, a sva se mu uprla, ker je najin cilj nekje drugje... :) Naredili smo 36 km, vsak od nas pa 51524 korakov. Spoznala in videla sva veliko novega in se imela prav fino. Lepo je spoznavati ljudi, ki jih veseli podobne stvari kot naju in imamo neke skupne teme za pogovor.

Danes sva hodila za go. Vero in g. Avguština, ki sva ga srečala pred enim tednom. Želiva jima sporočiti, da sonce za vsakega od nas vzide vsako jutro, čeprav ga mogoče kdaj zakrivajo oblaki. Vendar, ko se oblaki razkadijo, sonce vedno sije naprej z vso močjo.

Jutri bova pot nadaljevala proti Ormožu, ob 7.30, izpred Hiše usnja, v Dolanah.

Do jutri, lep pozdrav. Mateja in Aljoša

20. dan: sredo, 30. 7.

Današnji dan se je zaključil v Ormožu, naredila sva vsak po 33789 korakov. Zjutraj sva pot nadaljevala iz Dolan, proti Forminu, Osluševcem in Podgorcem, kjer naju je s svežim sadjem pričakal g. Uroš in z nama nadaljeval pot proti Sodincem, Sodinskemu Vrh, Seneškemu Vrh, Senešcem, Drakšlu, Veliki Nedelji, Hajndlu in do Ormoža. Zopet sva se v spremstvu planinskega vodnika naučila veliko novega. V Ormož smo prispeli tik pred nevihto, ki je baje strašila pri nas in celo turiste na morju. In kaj sva ugotovila, ko sva poslušala poročila? Veliko turistov se vrača

proti domu zaradi slabega vremena. Midva pa bova vztrajala, greva do najinega cilja, ne po bližnjicah, ampak po poti, ki nama je namenjena. Kajti danes se je izkazalo, kjer je pogum, dobra volja in veselje, tam ni ovir, četudi jih marsikdo napoveduje.

Današnja pot sva prehodila za strica Janka, ki mu sporočava, da gremo vsi proti istemu cilju, vendar po različnih poteh. Cilj ni pomemben. Pomembna je pot in kako le-to prehodimo. Pa ne po bližnjicah, tam ob poteh ni videti drobnega cvetja, saj ga tam preraste plevel.

Jutri bova pot nadaljevala ob 7:30, izpred gostilne Prosnik v Ormožu.

Do jutri, srečno in ostanite na svojih dopustih. Mateja in Aljoša

21. dan: 31. 7.

Danes sva prehodila pot iz Ormoža, skozi Pušence, povzpela sva se na Hum nad Ormožem, skozi Šalovce, Lačoves, na Kog, skozi Zasavce, skozi Kajžar in prišla na Jeruzalem. Pot sva podaljšala do rojstne hiše Stanka Vraza, kjer naju gosti teta Marta, ki je prava "asica". Je gospa, ki zna živeti in uživati življenje. Pri njej nama je lepo in zelo domače, saj naju je sprejela, kot, da bi bila njena... Današnji dan je bil prav poseben, saj sva naletela na Ljudi, ki kar žarijo. Tako sva spoznala tudi gospoda, ki na Kogu oddaja apartmaje in je eden tistih, ki na svet ne gleda samo skozi denar. Tako svojim gostom v apartmajih nudi domačnost, ki te kraje dela tako posebne. Danes sva naredila 38507 korakov, ki jih namenjava vsem onkološkim bolnikom, ki se bojujejo s trdovratnim rakom. Ti koraki so tudi za njihove svojce, da bi imeli dovolj dobre volje, da bi svojim dragim pomagali prenašati bolezen. Vsem skupaj želiva sporočiti, da je nebo polno zvezd. Nekatero svetijo močnejše, spet druge so takih oblik, spet druge drugačne. Niti dve nista enaki. Tako kot nismo enaki ljudje. Vsak je košček, ki pa tvori čudovito zvezdno nebo. In vsak od nas nekemu prinaša nasmeh na obraz in toplino v srce. Nikoli ne pozabimo na to, da bomo enkrat tudi sami potrebovali prijazen pogled, nasmeh in topel stisk roke. Podajmo si jih, svet bo lepši.

Ker gre najina pot h koncu, bova od jutri naprej delala krajše etape, saj še nimava želje zaključiti. Tako sva se odločila, da bova do torka počasi stopala do Hodoša, najinega cilja. In, kot sva napisala včeraj, pomembna nama je pot, zato jo bova izkoristila, kolikor bo le mogoče.

Jutri bova ob osmi uri štartala izpred hotela Jeruzalem, proti Ljutomeru in Banovcem.

Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša

22. dan: petek, 1. 8.

Današnja pot je že nekaj časa za nama. Naredila sva 22629 korakov in prehodila pot z Jeruzalema, skozi Železne Dveri do Ljutomera. Z mestom Ljutomer, sva zaključila deveto in stopila v zadnjo, deseto etapo najine e7. Iz Ljutomera sva stopala čez vasi Babinci, Šalinci, Krištanci in Grlavo. Nazadnje sva prispela v Banovce, kjer uživava in se kopava v tukajšnjih termah. Spet sva srečala zanimive ljudi, zaradi katerih dobijo ti kraji pravo vrednost. Današnja pot sva namenila vsem nam, ki smo, upamo tako, zdravi. Danes sva videla še kako resničen zapis, ki se glasi:

"Pomisli človek in poglej, kaj delež tvoj bo prej ali slej-kako življenje tvoje mine, kako nenadno vse izgine. Glej, noč in dan je grob odprt-si zdrav, vesel ne vpraša smrt. Neznana ura je in dan, kdaj k sodbi boš pozvan. Zato pomisli večkrat o popotnik ti, kaj tebe čaka v večnosti."

Ja, še kako drži, pa se tega sploh ne zavedamo. Dano nam je živeti, mi pa dostikrat hitimo brez glave in iščemo cilje v materialnih stvareh. Vedno bolj pozabljamo, da je pomembna pot in sledi, ki jih puščamo na njej. Bodimo drug z drugim Človek, to je največ, kar lahko damo. Bodimo ponosni na svoje sposobnosti, negujmo jih in Živimo mirno življenje.

Jutrišnja pot bova začela ob osmi uri, izpred apartmajev Šalamun, v Banovcih. Nadaljevala bova do Moravskih Toplic.

Do jutri, z lepimi pozdravi. Mateja in Aljoša

23. dan: 2. 8.

Današnji dan, ob obletnici začetka najine e6, se zaključuje v Moravskih Toplicah, z družino, ki je ne malo, ampak kar "fejst" najina. Današnja pot smo zjutraj ob osmi uri začeli v Banovcih. Pridružili so se nama najini Prahi, g.

Vindiš, g. Domanjko, ga. Tonika in g. Milan. Iz Banovc smo šli proti Veržeju, prečili reko Muro in tako stopili v Prekmurje, kjer smo pot nadaljevali v Dokležovje, skozi Melince in Ižakovce ter zakorakali v rojstno vas Vlada Kreslina, v Beltince. Nato smo pot nadaljevali v Gančane, skozi Ivance v Mlajtince. Počasi smo se začeli bližati Moravskim Toplicam, kjer smo cel popoldan uživali v bazenu.

Danes smo naredili 36103 korakov, ki smo jih namenili kar nam, ki smo hodili. Ti koraki so za naša nova poznanstva, za naše zdravje in predvsem za to, da naše vezi ostanejo tako iskrene in lepe, kot smo jih ustvarili v tem času, ko smo se skupaj veselili najine e7. Sedaj sedimo na terasi in si želimo, da se ta trenutek ustavi, kot se je danes ura na bazenu. Ob kozarčku muškata in cedevite smo preprosto srečni, da smo se našli in da nam je dano ta večer preživeti skupaj. Naj traja večno!

Jutri bova pot nadaljevala ob deseti uri, izpred Moravskih Toplic in pot nadaljevala proti Kančevcem.

Do jutri, srečno. Mateja in Aljoša

24. dan: nedelja, 3. 8.

Današnja pot sva z Ano in Marjanom prehodila iz Moravskih Toplic v Kančevce. Ob deseti uri smo krenili izpred hotela, skozi Ivanovce. To je bil danes edini kraj, skozi katerega smo šli. Pot je tekla skozi senčni gozd do Kančevcev. Naredili smo 17898 korakov. Počasi sva se začela zavedati, da se najina e7 bliža h koncu. Jutri bo zadnje jutro, ko se bova vprašala: "kje bova pa nocej prespala?" Ja, pogrešala bova vse, na kar sva se v tem času navadila. Vedno bolj se spominjava trenutkov izpred treh tednov, ko sva se spraševala, ali nama bo uspelo in kaj vse naju čaka na poti. Zavedava se, da bo potrebno potegniti črto in se podati na poti z novimi markacijami in kažipoti.

Jutri bova pot nadaljevala ob deseti uri, iz Kančevcev proti Gornjim Petrovcem.

Tam bova še zadnjič iskala prenočišče in se v torek zjutraj, prvič po treh tednih, podala na pot s težkim korakom. Vendar se kljub temu veseliva, saj sva zelo ponosna na to, kar nama je uspelo.

Do jutri, vse dobro. Mateja in Aljoša

25. dan: ponedeljek, 4. 8.

Današnja pot, iz Kančevcev do Gornjih Petrovc je za nama. Naredila sva 21044 korakov. Markacije so naju iz Kančevcev vodile čez Kamenek in zaselke vasi Križevci, do današnjega cilja, gostilne Horvat v Gornjih Petrovcih. Tukaj bova nocej prenočila in se jutri zjutraj ob osmi uri podala proti Hodošu. Zdi se, kot, da nama je za današnja objavo zmanjkalo besed. Rada bi napisala toliko vsega, pa sploh ne znava začeti... Verjetno bo sedaj potrebno malo čakati, da se stvari postavijo na svoje mesto v glavi. Hvaležna sva za vse, kar nama je e7 puščala na najini poti. Za vse Ljudi, ki sva jih spoznala, hvaležna sva za pokrajino, ki nam je dana, za vse večere, ko sva tiho sedela pod zvezdnim nebom, za vse dežne kapljice in kaplje, ki so naju spremljale, za vse kamne ob in na poti, za vse nevihtne oblake pred katerimi sva bežala na varno. Za jutri si želiva varnih 12 km, ki naju ločijo do cilja, predvsem pa si želiva, da se pot ne zaključí. Pa ne e7, ampak ta, na katero sva stopila ravno na njej. Verjameva, da smo lahko ljudje drug drugemu kažipot, ali pa vsaj markacija v naših življenjih. V to, da je pot še kako težka, sva se prepričala, a prepričala sva se tudi, da jo je mogoče prehoditi. Pogum, vztrajnost in dobre misli, pa bomo srečni. Kot sva rekla, zadnji del poti, jutri, ob osmih, izpred gostilne Horvat.

Pa še eno zahvalo sva dolžna. Svaku, Jaku Ličnu, za vso pomoč pri izdelavi zemljevidov, za vse podatke, nasvete, za izdelano spletno stran, ki sva jo danes videla... Jaka, HVALA! Predvsem za mail, ki si ga poslal na predvečer najinega odhoda. In upava, da boš kmalu tudi sam tukaj...

Vse dobro, Mateja in Aljoša

26. dan: torek, 5. 8.

Danes sva se ob osmih v številnem spremstvu napotila izpred gostilne Horvat na Gornjih Petrovcih proti najinemu cilju, mejnemu prehodu Hodoš. Ta je predstavljal konec najine poti po Sloveniji. Skozi Peskovce, pa tudi Šalovce sva prečkala strugo in nato hodila ob rečici Veliki Krki. Vse do železniške postaje, nato pa še do mejnega prehoda na Hodošu, kjer naju je čakalo obilo presenečenj, lepih misli ter zmagoslavja. S somišljeniki smo se nato dobili še v

baru Metuljček, kjer smo nazdravili uspelemu podvigu. Naredila sva še "zadnjih" 23643 korakov za prostovoljki Sonjo in Jano, ki sta v času najine hoje odšli na drugi svet. Segli smo si v roke, se poslovili, a nismo še rekli zadnje. Če Bog da, se še velikokrat srečamo. In odpeljali smo se domov.

Tako... Pa sediva za domačo mizo, za računalnikom in se kar ne moreva nehati čuditi mislim, ki jih imava polno glavo. Toliko trenutkov, toliko doživetij, toliko razgledov, toliko trenutkov, ko se je ustavil čas. Trenutkov, ko preprosto ostrmiš in ostaneš brez besed nad lepoto narave, ki naju je obdajala v teh dneh. Seveda nas obdaja še zdaj, pa ji ne namenjamo dovolj pozornosti.

A to je zgolj narava. Kaj pa vsi ljudje, ki so/ ste naju presenetili danes in v preteklih dneh. Korakali z nama, hodili z nama v mislih, besedah in dejanjih. Hvaležna sva za vsak trenutek, ki sva ga doživela na poti. Pa vendar. Vsake poti je enkrat konec, ta konec pa vedno predstavlja začetek neke druge, nove poti. Slovenski del E7, ki sva ga prehodila naju je gotovo obogatil in nama dal obilo snovi za premlevanje. Res ni toliko važen cilj. Važna je pot.

Hvaležna sva Bogu, da nama je dal noge, da sva lahko hodila, oči, da sva lahko videla in ušesa, da sva lahko slišala. Predvsem pa za pokrajine in ljudi, ki sva jih srečevala. Hvaležna sva tudi vsem vam, ki ste naju spremljali ter tako ali drugače spodbujali. Doživela sva nepozaben dopust.

Pojdite in odkrijte svet, ki vas obdaja!